

DISCURS LA ALEGEREA LUI CUZA

În Divanurile ad-hoc, întrunite în urma congresului din Paris, deputații Munteniei și ai Moldovei ceruseră marilor Puteri ale Europei între altele: **unirea Principatelor într'un singur stat, sub un Principe strein, ales dintr'o dinastie domnitoare în Europa.**

Conferința puterilor garante convocată la Paris spre a decide asupra organizării Principatelor, din pricina opozițiunii îndârjite a Turciei și a Austriei, acordase prin convenția din Paris, încheiată la 7/19 August, numai o **uniune parțială**. Ambele țări, constituite sub numele de „Principatele Unite”, avea ca instituțiuni comune doar: o curte de casație și o comisiune centrală (alcătuită din Moldoveni și Munteni) cu misiunea de a pregăti legile de interes comun. La aceasta se mai adăoga: uniunea vamală, postală, telegrafică și monetară. În colo, fiecare Principat își avea guvernul său propriu și adunarea sa legislativă a parte. Convențiunea nu prevedea în privința Domnitorului decât clauza ca să fie pământean: „fiu de un tată născut Moldovean sau Muntean”.

Fruntașii generațiunii de la '48, plini de curaj și încredere în destinele neamului, vroid să arate marilor Puteri că țările noastre n'au renunțat la ideea unirii, hotăresc să aleagă pentru ambele Principate, același persoană. În ziua de 5/17 Ianuarie, deputații moldoveni aleg ca Domn, cu unanimitate de voturi, pe colonelul Alexandru Ion Cuza. Cuza se făcuse cunoscut în Moldova prin atitudinea plină de curaj și patriotism cu care, sub căimăcănia lui Ștefan Vogoride, își dăduse dimisia din postul de Prefect de Galați, protestând pe această cale împotriva străduințelor aceluia de a împiedica cu orice chip alegerea deputaților devotați Unirii Principatelor, pentru Divanul ad-hoc.

Când s'a aflat votul deputaților moldoveni, în mij-

locul unui mare entuziasm, Kogălniceanu rostește discursul de mai jos, în care în numele Moldovei întregi, urează Domnului să îplinească marile reforme care trebuiau să așeze temeliiile României moderne.

În ziua de 5/24 Februarie, deputații Munteni aleg cu unanimitate de voturi ca Domn al Munteniei, tot pe Alexandru Ion Cuza.

Măria Ta,

După o sută cinci-zeci și patru de ani¹⁾, de umilire și degradare națională, Moldova a intrat în vechiul său drept consfințit prin capitulațiile sale, dreptul de a-și alege pe capul său, pe Domnul.

Prin înălțarea Ta, pe tronul lui Ștefan cel Mare, s'a reînălțat însăși naționalitatea română. Alegându-te de capul său, neamul nostru a voit să îplinească o veche datorie către familia Ta²⁾, a voit să răsplătească sângele strămoșilor Tăi, vărsat pentru libertățile publice.

Alegându-te pre Tine Domn în țara noastră, noi am voit să arătăm lumii aceea ce toată țara dorește: *la legi nouă, om nou.*

O, Doamne! mare și frumoasă ți-este misiunea! Constituția din 7 (19) August³⁾ ne însemnează o epocă nouă; și Măria Ta ești chemat să o deschizi. Fii dar omul epocii; fă ca legea să înlocuiască arbitrariul; fă ca legea să fie tare; iar Tu, Măria Ta, ca Domn, fii bun și blând, *fi bun, mai ales pentru aceia, pentru cari mai toți Domnii trecuți au fost nepăsători sau răi.*

Nu uita că, dacă 50 de deputați Te-au ales Domn, însă ai să domnești peste două milioane de oameni.

Fă, dar, ca domnia Ta să fie cu totul de pace

1) Aluzie la epoca Fanarioșilor, care a început însă la 1711.

2) Aluzie la Ioan Cuza, ucis din porunca Domnului fanariot Const. Moruzi la 1778.

3) E vorba de constituția dată de convenția din Paris.

și de dreptate; împacă patimile și urile dintre noi și reintrodu în mijlocul nostru strămoșeasca frăție.

Fii simplu, Măria Ta, fii bun, fii Domn cetățean; urechea Ta să fie pururea deschisă la adevăr și închisă la minciună și lingușire.

„Porți un frumos și scump nume: numele lui Alexandru cel Bun. Să trăești dar mulți ani!

Ca și dânsul, fă o Doamne, ca, prin dreptatea Europei, prin dezvoltarea instituțiilor noastre, prin simțimintele Tale patriotice, să mai putem ajunge la acele timpuri glorioase ale nației noastre, când Alexandru cel Bun zicea ambasadurilor împăratului din Bizanțiu că:

România nu are alt ocrotitor de cât pre Dumnezeu și sabia sa!

Să trăești Măria Ta!